

Archeologienota Kooigem Doornikserijksweg

Verslag van Resultaten

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

13-1-2020

Titel: Archeologienota Kooigem Doornikserijksweg

Erkend archeoloog: Maarten Bracke, OE/ERK/Archeoloog/2015/00036

Auteurs: Bert Acke, Maarten Bracke en Paulien Fonteyn

Uittreksels uit CartoWeb.be met toelating van het Nationaal Geografisch Instituut C18084 - www.ngi.be

Projectcode bureauonderzoek: 2019L212

Intern projectnummer: 2019.151

Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Kooigem (Kortrijk), Doornikserijksweg

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 76224,46 en Y: 159327,39; X: 76518,47 en Y: 159466,82

Oppervlakte plangebied: 6474m²

Kadastergegevens: Kortrijk, afdeling 12 Kooigem, sectie A, perceel 264B (zie figuur 6)

Topografische kaart: zie figuur 4 en 5

Betrokken actoren: Bert Acke (assistent-archeoloog), Maarten Bracke (erkend archeoloog), Paulien Fonteyn (assistent-archeoloog) en Dirk Rapol (contactpersoon initiatiefnemer)

Wetenschappelijke advisering: /

Plaats en datum: Moerbeke-Waas, 13/01/2020

© Acke & Bracke bvba, Damstraat 206A, 9180 Moerbeke. De auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de auteurs.

1. INLEIDING	4
1.1. WETTELIJK KADER	4
1.2. ONDERZOEKSOPDRACHT	4
1.2.1. VRAAGSTELLING	4
1.2.2. RANDVOORWAARDEN	4
1.3. WERKWIJZE EN STRATEGIE	5
1.3.1. MOTIVERING ONDERZOEKSSTRATEGIE	5
1.3.2. ORGANISATIE VAN HET VOORONDERZOEK	6
1.3.3. ADVIES SPECIALISTEN	6
1.3.4. WETENSCHAPPELIJKE ADVISERING	6
1.3.5. SELECTIE BRONNEN	6
2. BUREAUONDERZOEK	7
2.1. HUIDIGE TOESTAND	7
2.2. GEPLANEDE WERKEN	8
2.3. LANDSCHAPPELIJKE LIGGING	10
2.3.1. TOPOGRAFISCHE SITUERING	10
2.3.2. LANDSCHAPPELIJKE SITUERING	12
2.3.3. BODEMKUNDIGE SITUERING	14
2.3.4. GEOLOGISCHE SITUERING	15
2.4. HISTORISCHE SITUERING	18
2.5. ARCHEOLOGISCHE SITUERING	26
3. SYNTHESE	28
3.1. ARCHEOLOGISCH VERWACHTINGSPATROON	28
3.2. AFWEGING VERDER VOORONDERZOEK	29
3.3. VERDER VOORONDERZOEK ZONDER INGREEP IN DE BODEM	29
3.4. VERDER VOORONDERZOEK MET INGREEP IN DE BODEM	30
3.5. BEANTWOORDING ONDERZOEKSVRAGEN	31
4. SAMENVATTING	33
5. BIBLIOGRAFIE	35
6. BIJLAGES	36

1. Inleiding

1.1. Wettelijk kader

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Kooigem Doornikserijksweg (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

1.2. Onderzoeksopdracht

1.2.1. Vraagstelling

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?
- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?
- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?
- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?
- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?
- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

1.2.2. Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

1.3. Werkwijze en strategie

1.3.1. Motivering onderzoeksstrategie

In het bureauonderzoek wordt een zo duidelijk mogelijk beeld gevormd van de huidige archeologische, historische en landschappelijke informatie van het projectgebied en diens omgeving. Deze gegevens worden vergeleken met de geplande werken en de hiermee gepaard gaande verstoringen en vergravingen in de bodem. Het uiteindelijke doel is het bepalen of verder archeologisch onderzoek al dan niet aangewezen is.

Informatie over de afbakening van het plangebied en de geplande werkzaamheden werd aangeleverd via de initiatiefnemer door middel van ontwerpplannen en via mondelinge of schriftelijke communicatie. Om een zicht te krijgen op de huidige archeologische kennis van het plangebied en van de directe omgeving werd de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) geraadpleegd.¹ Deze online databank is uitsluitend toegankelijk voor geregistreerde gebruikers, hoofdzakelijk archeologen. Aanvullend werden verschillende historische kaarten geraadpleegd via Geopunt², de centrale toegangspoort tot geografische overheidsinformatie, en via Cartesius³, een databank die kaarten bundelt van het Nationaal Geografisch Instituut (NGI), de Koninklijke Bibliotheek, het Rijksarchief, lokale archieven en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Aansluitend hierbij werden ook verschillende luchtfoto's bekeken die genomen zijn sinds de jaren '70 van vorige eeuw. Op het kaartmateriaal en de luchtfoto's werd het plangebied geprojecteerd, om zodoende een duidelijk beeld te krijgen van het landgebruik gedurende de laatste eeuwen. Geopunt leverde ook verschillende kaarten op die betrekking hebben tot de landschappelijke en bodemkundige ligging van het gebied. Een kadasterplan dat beschikbaar is via de GRB-kaart op Geopunt werd vergeleken met hetgene dat beschikbaar is via de CadGIS Viewer van de Federale Overheid.⁴ Een topografische kaart werd verkregen via het NGI.⁵

Op basis van dit onderzoek en het raadplegen van bovenvermelde bronnen kan een antwoord gegeven worden op de vooropgestelde onderzoeksvragen.

¹ <https://cai.onroenderfgoed.be/>

² <http://www.geopunt.be/kaart>

³ <http://www.cartesius.be/CartesiusPortal/>

⁴ <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>

⁵ <http://www.ngi.be/topomapviewer/>

1.3.2. Organisatie van het vooronderzoek

In eerste instantie werd gestart met het bureauonderzoek waarbij de diverse beschikbare bronnen geraadpleegd worden. Daarnaast werd in detail bekeken wat de huidige toestand is van het plangebied en werden de geplande werkzaamheden onder de loep genomen. Op basis van deze gegevens samen werd afgetoetst of ten eerste verder vooronderzoek noodzakelijk is en ten tweede welke onderzoekstappen er eventueel genomen moeten worden.

1.3.3. Advies specialisten

Niet van toepassing.

1.3.4. Wetenschappelijke advisering

Niet van toepassing.

1.3.5. Selectie bronnen

De gebruikte bronnen zijn beschreven onder 1.3.1. De bronnen daaronder vermeld waren afdoende om een gedegen advies te geven voor een verder archeologisch traject. Bijkomend archiefonderzoek werd niet opportuun geacht.

2. Bureauonderzoek

2.1. Huidige toestand

Het terrein, 6474m² groot, heeft een rechthoekige vorm en is ten westen van de Doornikserijksweg gelegen. Het is onbebouwd en volledig in gebruik als landbouwgrond.

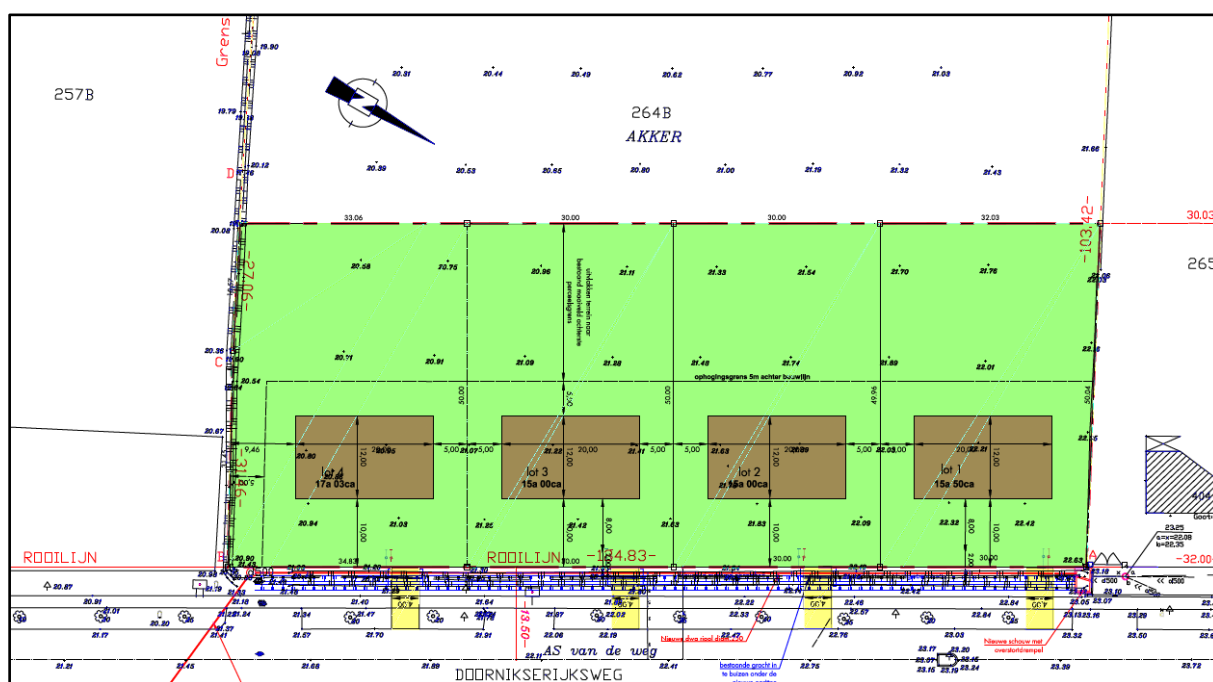
Figuur 1 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2018 (bron: geopunt.be).

2.2. Geplande werken

Het ontwerpplan is te vinden in de bijlage, een uitsnede wordt hieronder weergegeven.

Het plangebied wordt verkaveld in 4 bouwloten voor vrijstaande woningen. Rondom de woningen wordt ruimte voorzien voor tuinen en opritten. Er wordt geen nieuwe wegenis aangelegd, de loten hebben uitweg langs de Doornikserijksweg.

Er zullen aanzienlijke grondwerken plaatsvinden op het plangebied: het bouwrijp maken van de percelen, bodemingrepen voor aanleg van de nutsleidingen en -voorzieningen, funderingswerken, het optrekken van woningen, aanleg van tuinen en verhardingen. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

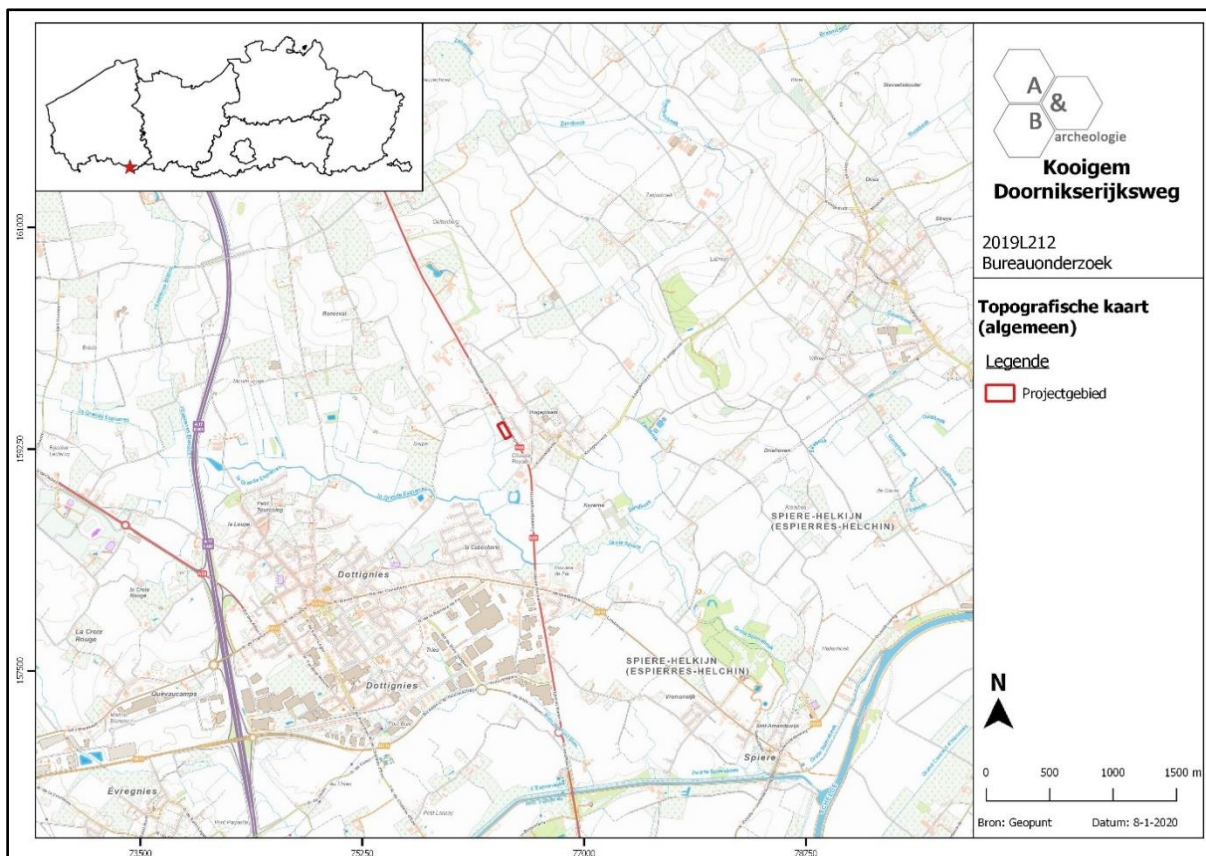

Figuur 3 Geplande werken geprojecteerd op de kadasterkaart (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).

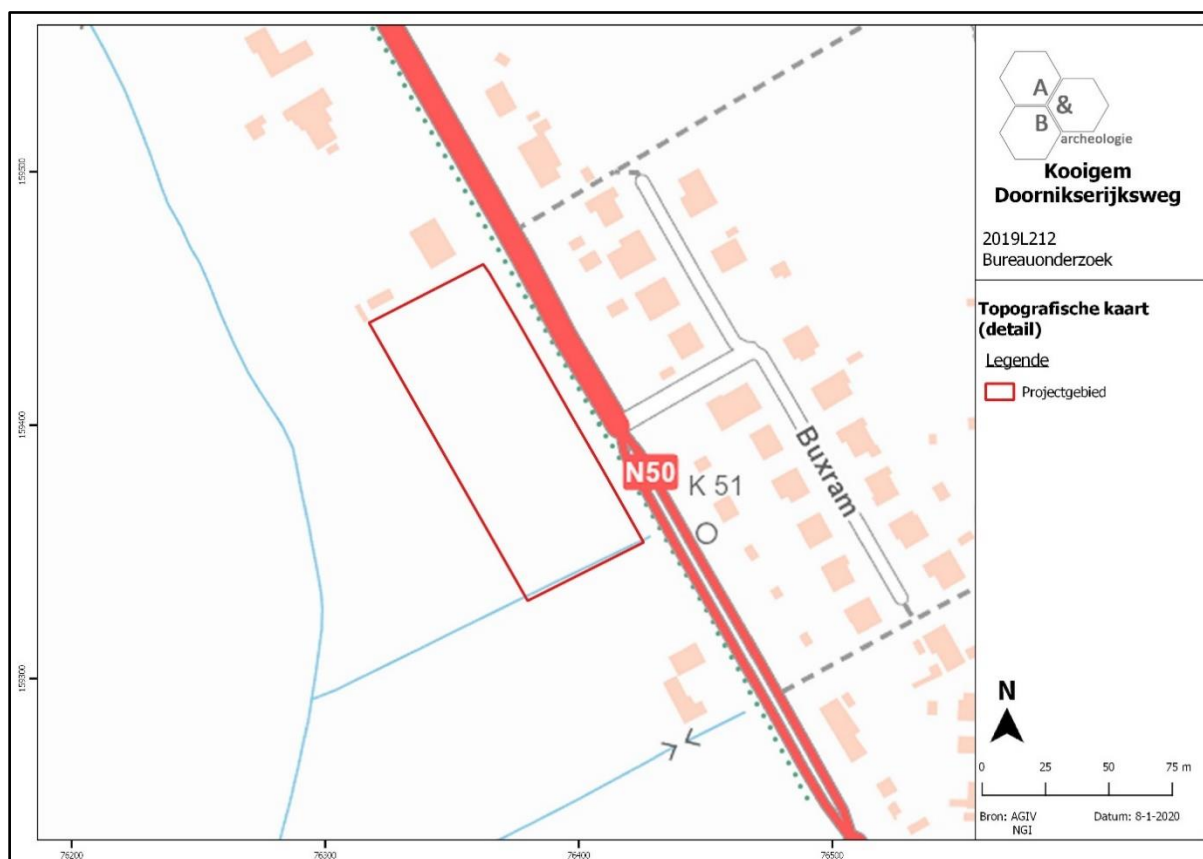
2.3. Landschappelijke ligging

2.3.1. Topografische situering

Kooigem is een deelgemeente van Kortrijk, en bevindt zich in het uiterste zuidoosten van het grondgebied van de fusiegemeente, op ruime afstand van de stad Kortrijk. Het ligt aan de grens met Wallonië (Henegouwen, gemeente Dottignies grenst in het westen aan Kooigem) en grenst voor het overige aan de gemeente Spiere-Helkijn in het zuiden, Sint-Denijs (deelgemeente van Zwevegem) in het oosten en Bellegem (ook deelgemeente van Kortrijk in het noorden). Het plangebied is zo'n 400m ten westen van de kleine dorpskern van Kooigem gelegen, langsheen de Doornikserijksweg die Kortrijk met Doornik verbindt en ten westen van de dorpskern van noord naar zuid door het grondgebied van Kooigem loopt. De omgeving van het plangebied is zeer landelijk; ten noorden en zuiden zijn vrijstaande huizen met tuinen gelegen, ten oosten een kleine verkaveling die aansluit bij de dorpskern van Kooigem, en ten westen landbouwgronden. Rondom de dorpskern zijn ook uitgestrekte landbouwgronden aanwezig. Op de bodemgebruikskaat van 2001 staat het gebied grotendeels aangeduid als 'Akkerbouw'; de blokjes 'Andere bebouwing' en 'Gewestweg' langs de oostelijke grens komen niet overeen met het huidige gebruik.

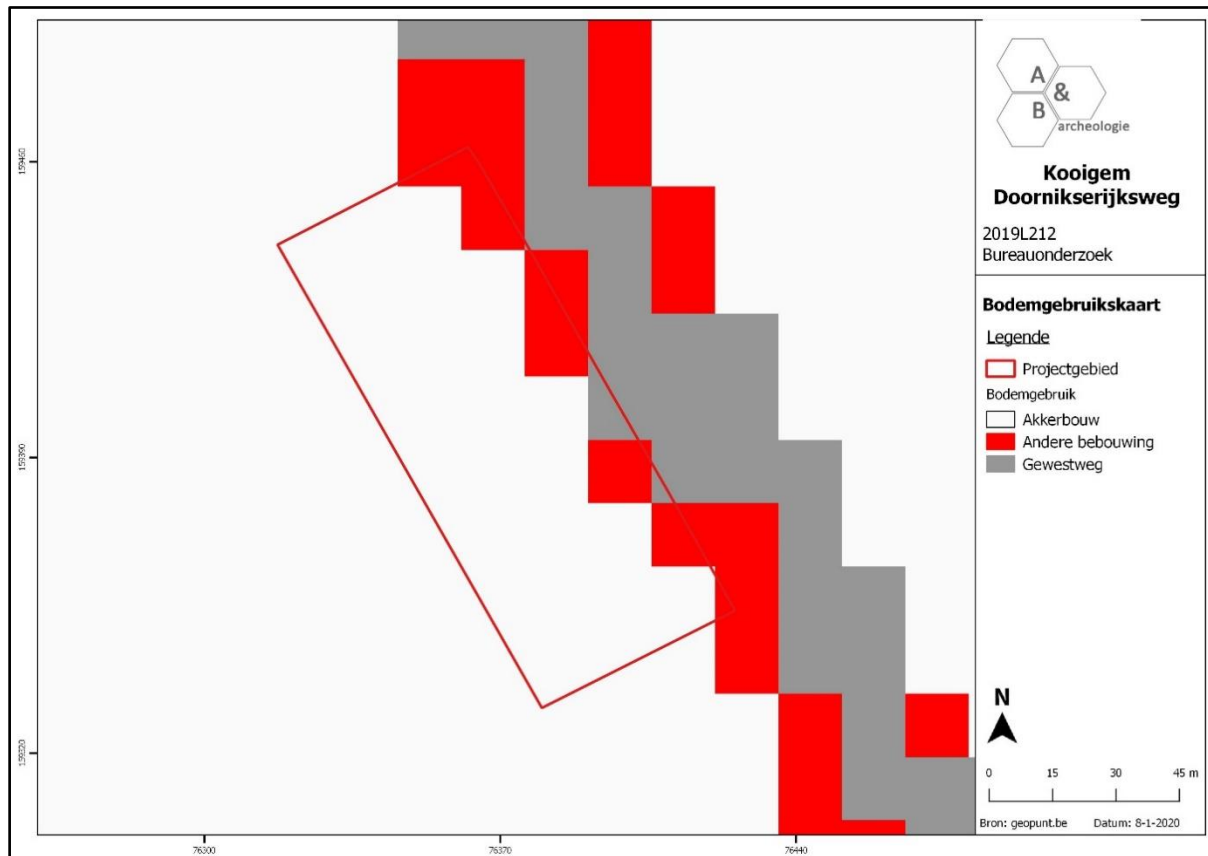
Figuur 4 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 5 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 6 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

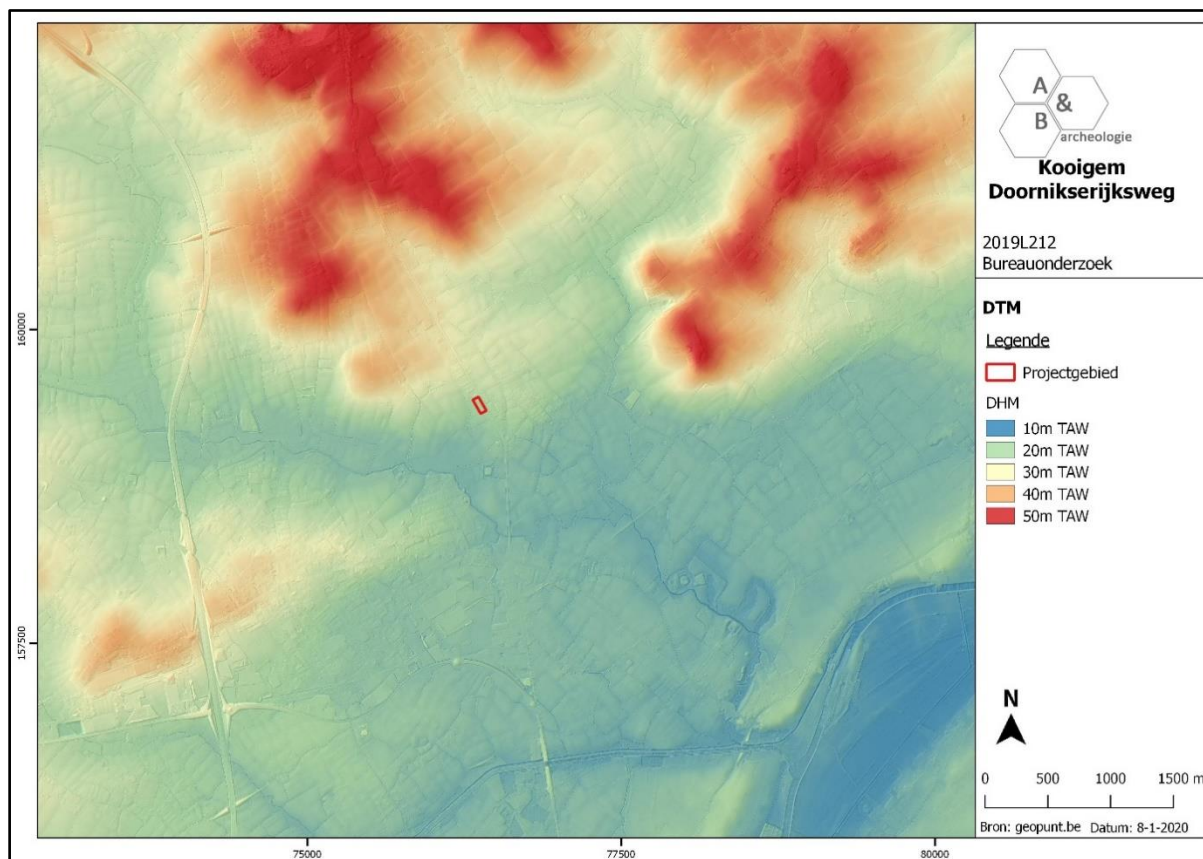

Figuur 7 Zicht op de bodemgebruiksk kaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

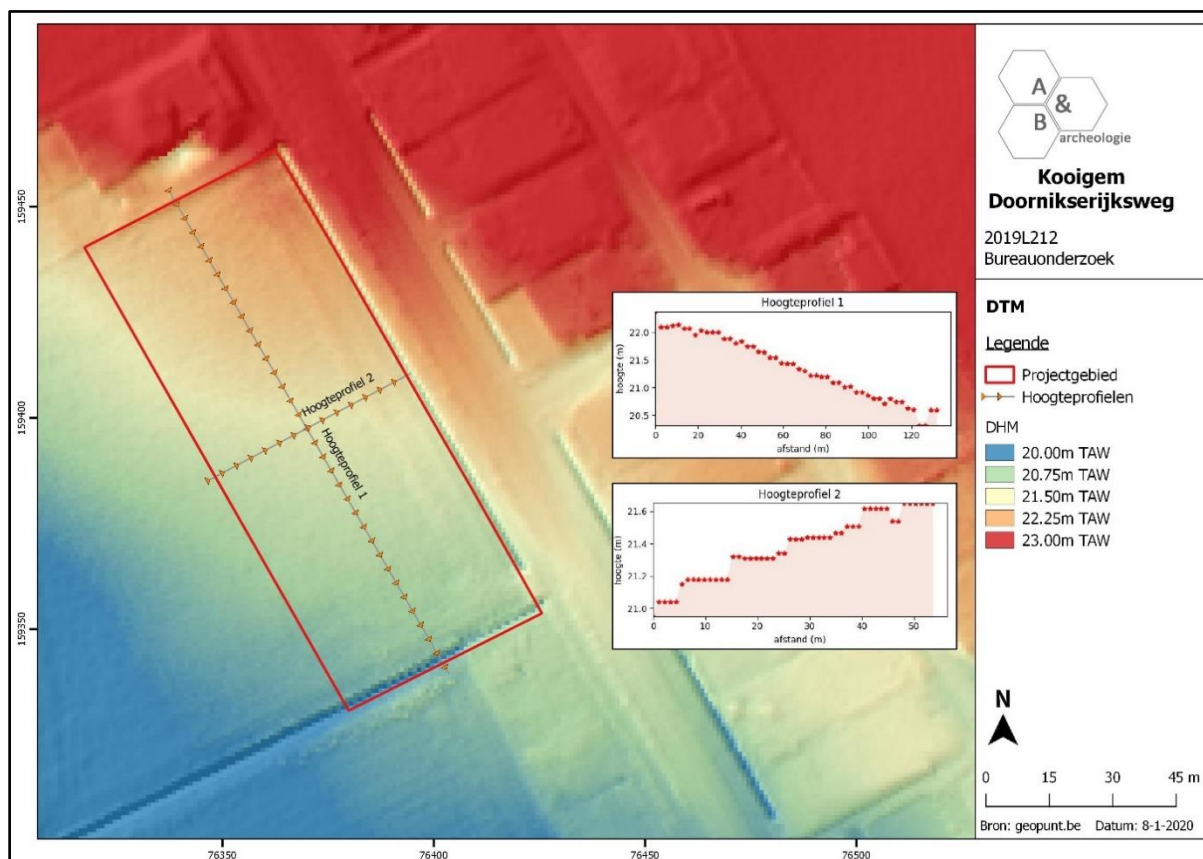
2.3.2. Landschappelijke situering⁶

Kooigem kent een lichtgolvend landschap met als hoogste punten de Geiteberg (53m) en de Sint-Denijsberg (46m). In het noordoostelijk deel van de gemeente aan de grens met Sint-Denijs is het Kooigembos gelegen, beschermd als landschap. De heuvel in Kooigem maakt deel uit van de heuvelkam tussen de Schelde- en Leievallei. Deze tertiaire getuigenheuvels werden gevormd tijdens de ijstijden door de eroderende werking van rivieren. De beboste heuvel van Kooigembos is ongeveer 52m hoog en had een strategische positie in de Scheldevallei. De zuidelijke dorpsgrens wordt gevormd door de waterloop de Grote Spiere, die zich zo'n 600m ten zuidwesten van het plangebied bevindt. Ca. 3,5km ten zuidoosten van het terrein mondt de Grote Spiere uit in de Schelde. Het plangebied is te situeren op de overgangszone tussen een heuvelrug in het noorden en de vallei van de Grote Spiere. Op het detail van het hoogtemodel is te zien dat het terrein geleidelijk daalt van noord (+22,00 TAW) naar zuid (+20,60m TAW), en ook van oost naar west (centraal ca. 60cm hoogteverschil tussen straatzijde en westelijke grens van het terrein). Het terrein kent een lage erosiegraad.

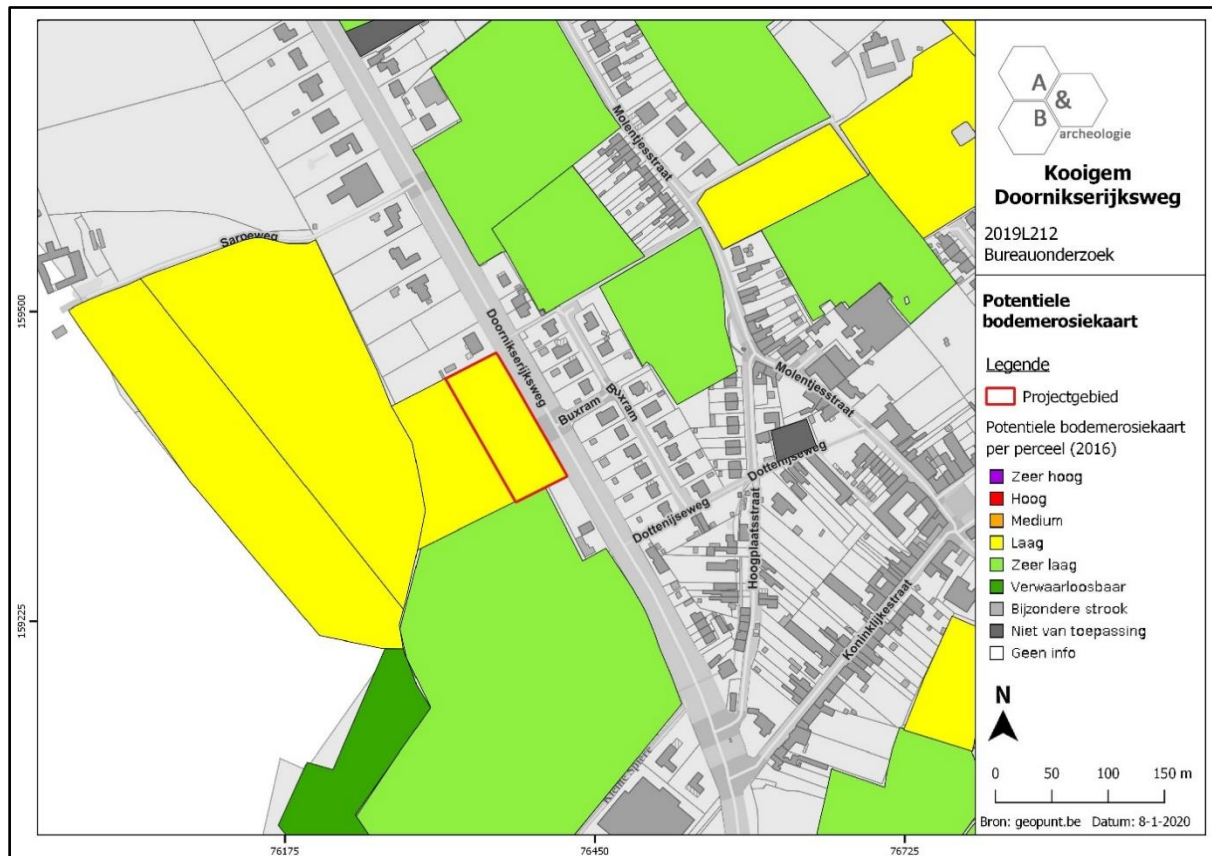
⁶ <https://inventaris.onroerendergoed.be/themas/14509>

Figuur 8 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel (bron: geopunt.be).

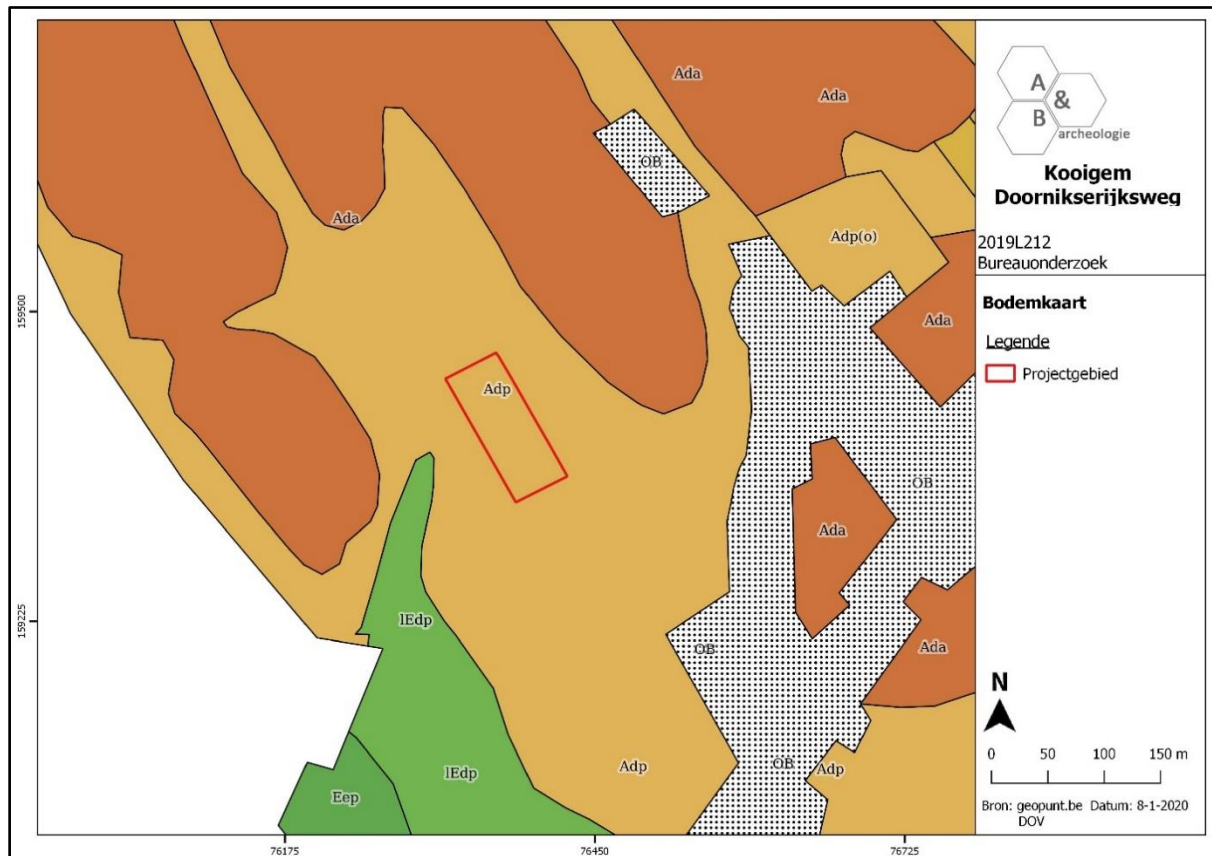
Figuur 9 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be).

Figuur 10 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).

2.3.3. Bodemkundige situering

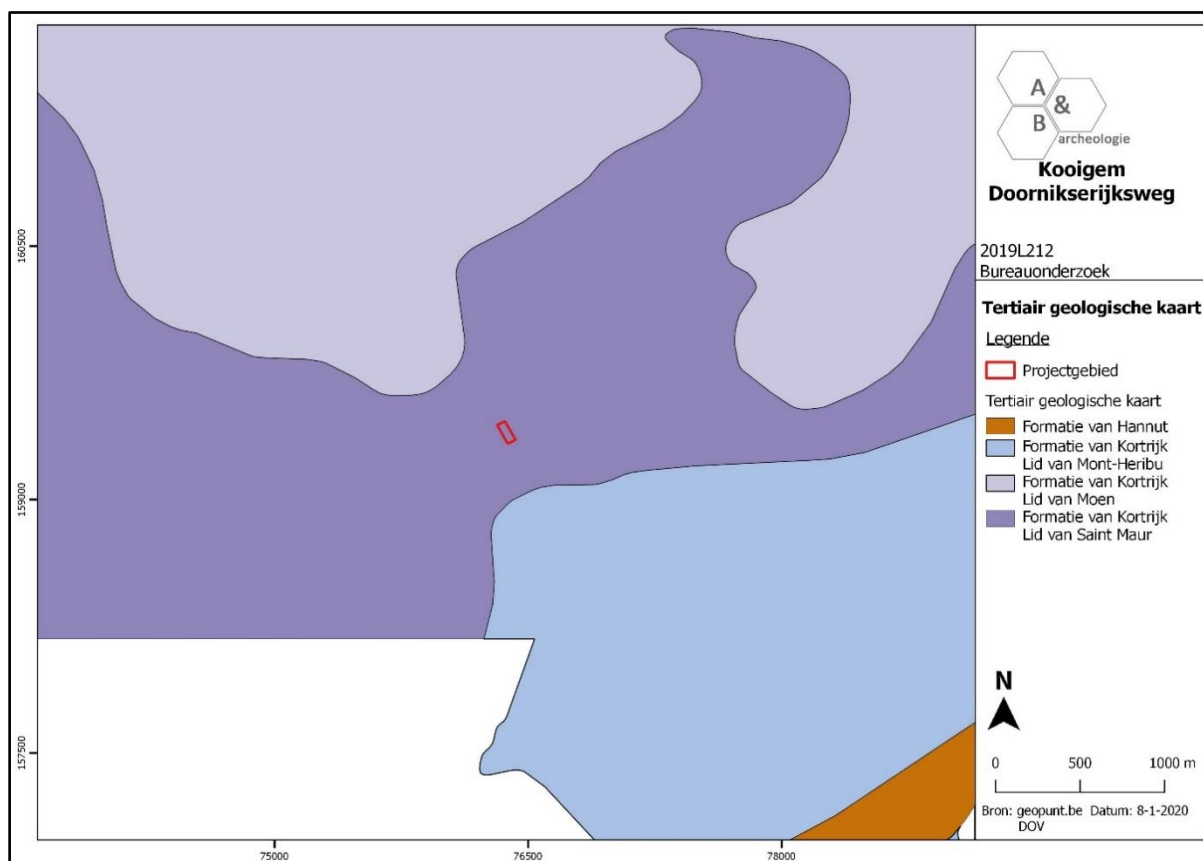
Op de bodemkaart wordt het plangebied gekarteerd als Adp: matig natte leembodem zonder profiel. De bouwlaag vertoont een bruingrijze kleur die geleidelijk overgaat in niet gedifferentieerd colluviaal materiaal die baksteenrestjes en houtskoolfragmenten bevat. Het colluvium rust op een afgeknotte textuur B of op een Tertiair substraat. Roestverschijnselen beginnen vanaf 50cm. Ze komen voor in lage brede depressies, op de lage rand van hellingen en als oeverwallen in alluviale valleien.

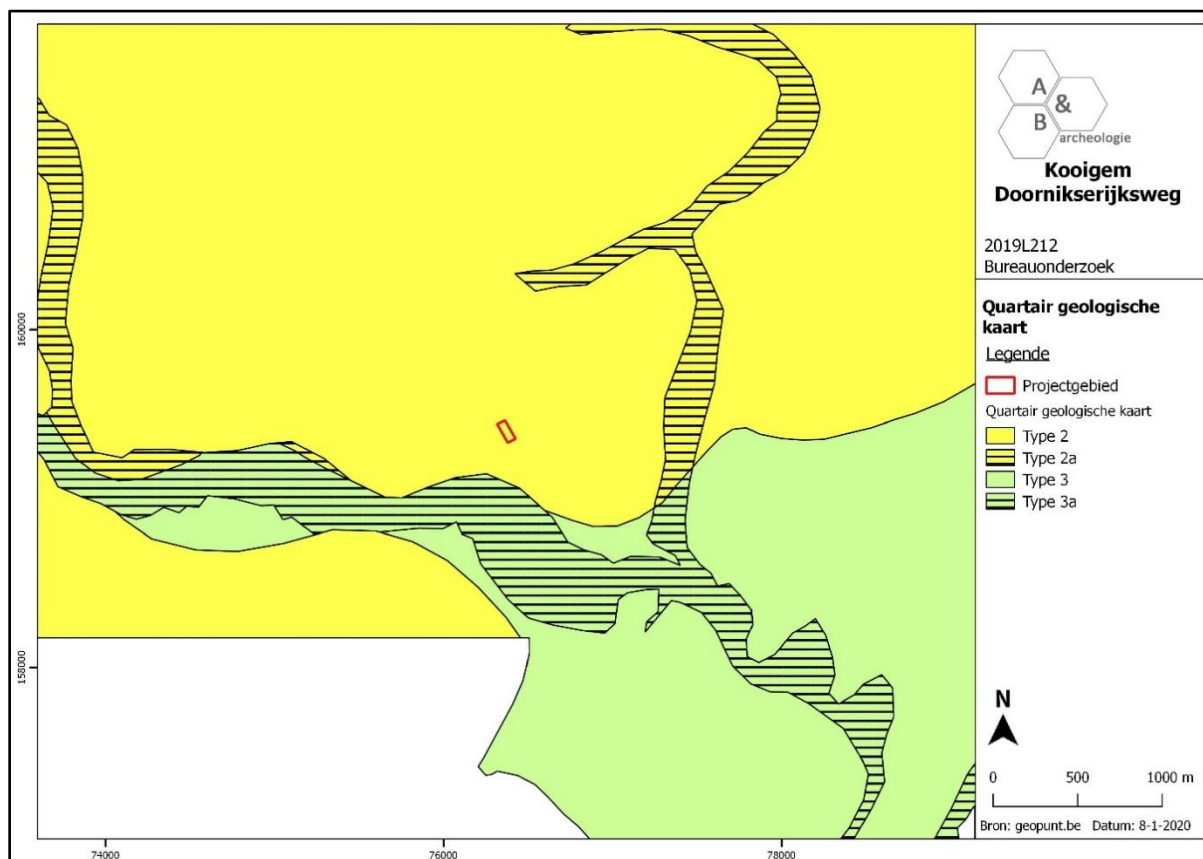
Figuur 11 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).

2.3.4. Geologische situering

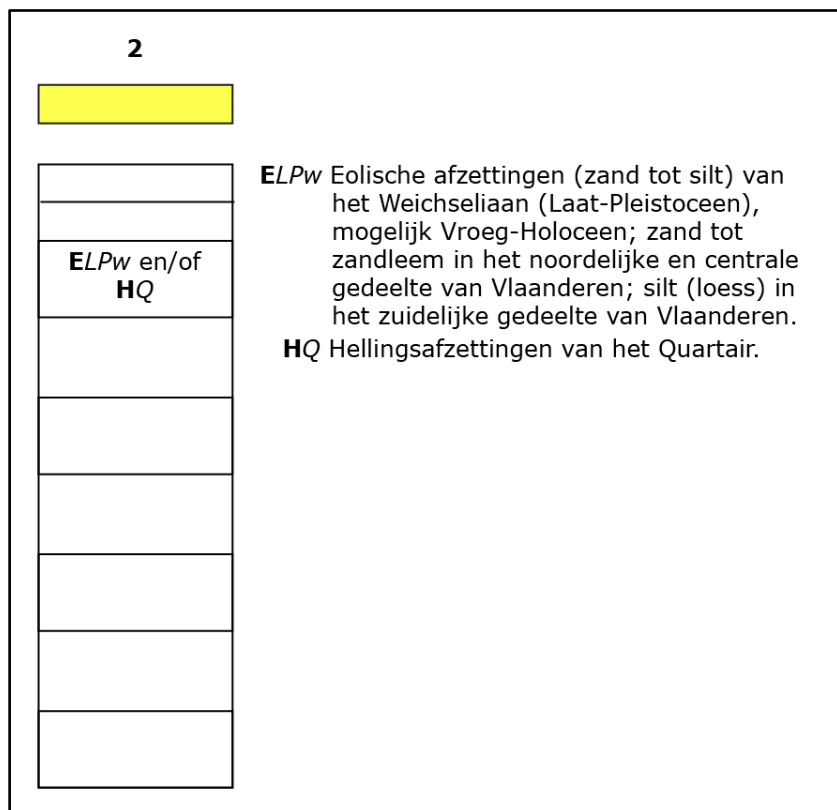
De tertiaire opbouw ter hoogte van het plangebied bestaat uit de Formatie van Kortrijk, Lid van Saint-Maur: grijze klei, silthoudend. De Quartair geologische kaart geeft aan dat het plangebied bestaat uit het type 2: geen Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen bovenop de Pleistocene sequentie (2). De geomorfologische kaart voor deze streek is niet voorhanden en kan dus niet worden afgebeeld.

Figuur 12 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 13 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 14 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

2.4. Historische situering⁷

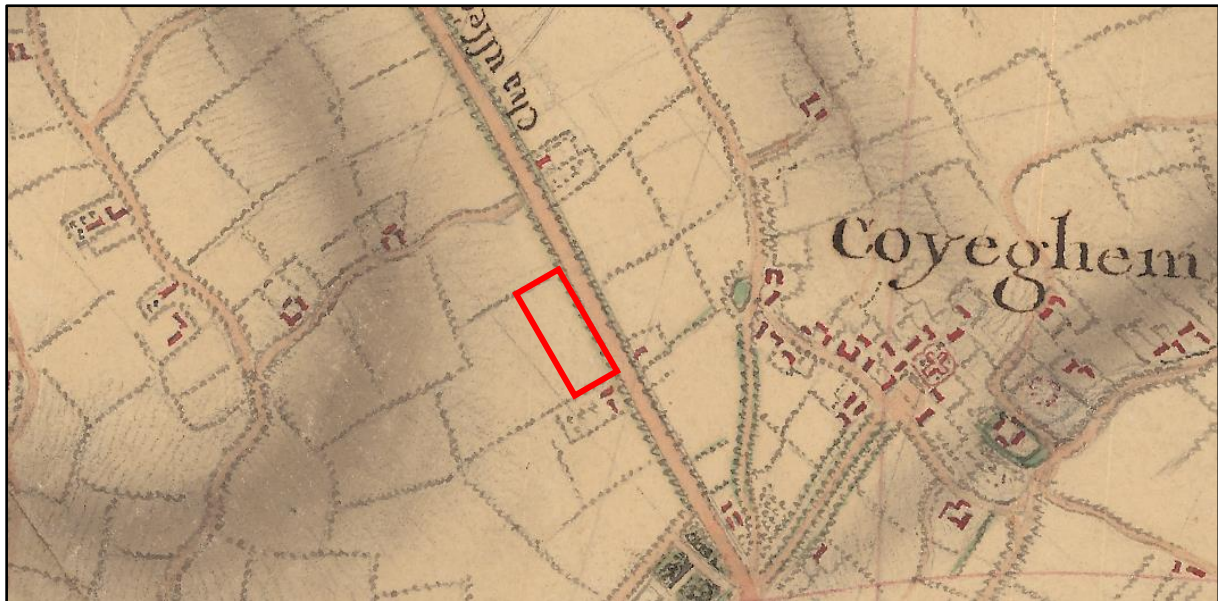
De oudste vermelding van Kooigem - 'Coengin' - dateert van 1138 maar is enkel bekend via een afschrift uit het midden van de 13de eeuw. Een eerste origineel document vermeldt 'Coienghien' in 1217. Oorspronkelijk heette Kooigem 'Kauj-inga-haim': de woning van de lieden van 'Kaujo'. De kasselrij Kortrijk, gelegen in het graafschap Vlaanderen, omvatte een uitgestrekt gebied en was onderverdeeld in vijf roeden (Harelbeke, Menen, Tielt, Deinze en de Dertien Parochies). Kooigem behoorde tot de roede van de Dertien Parochies. Het foncier van de heerlijkheid Kooigem is tevens de dorpsheerlijkheid. Het betreft een 'behuisde stede, een mote, water, bos en meersch', gelegen langs de weg Kortrijk-Doornik (huidige Doornikserijksweg). In 1930 wordt het z.g. "kasteel van Kooigem" gesloopt. Enkel de wal en de motte bleven zichtbaar in het landschap. Het hof van Kooigem is een belangrijk leen, gehouden van de Graaf van Vlaanderen in zijn Kasteel van Kortrijk, en heeft op zijn beurt 38 achterlenen, waaronder verscheidene heerlijkheden, ondermeer ter Bulkinge in Bellegem, te Jouvenelles in Kooigem, ter Loo in Bellegem en Kooigem en Stallande Meers in Bellegem. Naast de dorpsheerlijkheid was er in Kooigem ook de heerlijkheid te Walle, die eveneens afhankelijk is van het grafelijk Kasteel van Kortrijk, met in 1502 een foncier van 32 bunders en acht achterlenen, waaronder de heerlijkheid te Tollardie in Kooigem. Een derde voorname heerlijkheid in Kooigem was Ramson. Ten noorden van het Hof van Kooigem op het grondgebied van de gelijknamige heerlijkheid stond de kerk. Het patronaatsrecht kwam toe aan de Sint-Diederiksabdij bij Reims. Het altaar van Dottenijs, met het ervan afhankelijk 'coengien', was in 1138 door Simon, bisschop van Doornik en Noyon, geschonken aan deze abdij. Over het oude romaanse kerkje of 'capella' is weinig bekend. Wellicht gaat het om een éénbeukige kruiskerk met dwarsschip en halfroond koor; op de viering stond een houten toren. In 1230 is er voor de eerste maal sprake van een heer van Kooigem, met name Rogier van Coyghem, gehuwd met Beatrijs. In de 15de eeuw gaat de parochie door huwelijk over van de familie van Coyghem naar de familie Gillioen; Jan Gillioen trouwt namelijk met Margrite van Coyghem. De eerste helft van de 16de eeuw is een voorspoedige periode. Omstreeks 1550 wordt de kerk vergroot door de bouw van een zuidbeuk. Ze zou blijven bestaan in die vorm tot haar afbraak ca. 1840. Naar het einde van de 16de eeuw worden onze gewesten getroffen door de godsdienstoorlogen. In 1572 dringen de Geuzen de Sint-Laurentiuskerk binnen en vernielen het meubilair. Na de overwinning van de Malcontenten op de Calvinisten in Kortrijk (1580) worden boerderijen door plunderende soldaten vernield, slechts een zesde à een zevende van de landerijen is bezaaid en een groot deel van de bevolking vlucht al of niet om religieuze redenen. Van de 58 Kortrijkse buitenpoorters blijven er te Kooigem in 1585 nog slechts 27 over. Na de slag van Rocroy (19 mei 1643) dringen Franse troepen opnieuw ons land binnen. In 1646 wordt de kerk van Kooigem gebruikt als opbergschuur door het Frans leger. In de periode 1667-1676 wordt de streek opnieuw door oorlogsgeweld geteisterd. Legereenheden worden gelogeed in boerenhoven, wat zoals vaak gepaard gaat met opeisingen en plunderingen. In 1688 breekt dan de Negenjarige Oorlog (1688-1697) uit, naar aanleiding van de aanspraken van Lodewijk XIV op de Paltz. Datzelfde jaar bezetten de Fransen het kasteel van de heren van Kooigem. Hierdoor leidt de heer van Kooigem veel schade: er is de gedwongen levering van voedsel, bomen worden omgehakt en bovenal, er wordt een versterking opgetrokken rond het kasteel, waardoor de

⁷ <https://inventaris.onroerendergoed.be/themas/14509>;
<https://inventaris.onroerendergoed.be/themas/7582>

Fransen al het verkeer op de weg Kortrijk-Doornik kunnen beheersen. De bouw van deze versterking maakt deel uit van de aanleg van de Spierelinie, een gordel van redoutes en veldversterkingen van Menen tot Spiere. De dorpsheerlijkheid komt in 1758 door koop in handen van de vooraanstaande Kortrijkse familie de Ghellinck. Marie-Lucie de Ghellinck, in 1774 getrouwd met Jozef-Karel de Wazières de Wavrin, was de laatste vrouw van Kooigem. Tussen 1761 en 1771 wordt door G.F. Bral, landmeter, een landboek van de gemeente opgesteld. Hieruit blijkt dat het ganse grondgebied van Kooigem (460ha) op het einde van de 18de eeuw in handen is van 52 eigenaars. In 1791 wordt de pastorie aan de Kooigemplaats gebouwd. In 1795 wordt, na de Franse intocht in 1794, opnieuw gevochten in de streek. Franse en Oostenrijkse troepen leveren slag en plunderen alles op hun doortocht; zo ook te Kooigem. Onmiddellijk na de bezetting door Frankrijk worden enkele ingrijpende veranderingen doorgevoerd. De oude feodale structuur wordt vervangen door een nieuwe waardoor Kooigem voortaan ressorteert onder het Leie-departement, arrondissement Kortrijk, kanton Bellegem. Met het concordaat, gesloten tussen Paus Pius VII en Napoleon in 1801, wordt Kooigem op kerkelijk vlak bij het bisdom Gent gevoegd. Dit zal zo blijven tot 1834, wanneer Kooigem tot het bisdom Brugge, dekenij Avelgem behoort. In 1847 beslist de kerkraad dat de kerk te klein geworden is. De oude kerk wordt afgebroken om plaats te maken voor een nieuwe en grotere kerk, naar ontwerp van de Kortrijkse architect Dehulst. De nieuwe kerk wordt ingewijd op 24 september 1849. Omstreeks 1876 wordt op de Plaats (huidige Kooigemplaats) een klooster opgetrokken voor de zusters van de H. Vincentius à Paulo, die in Lendeledede hun moederhuis hebben. Zij stonden in principe in voor het onderwijs van de meisjes, hoewel hier ook jongens school liepen. Het kloosterhuis wordt in 1970 verkocht en de laatste zusters verlaten Kooigem in 1974. Op het einde van de Eerste Wereldoorlog, in 1918, wordt de kerktoeren, die als uitkijkpost kan gebruikt worden, door de terugtrekkende Duitse troepen opgeblazen, met zware schade voor het ganse gebouw tot gevolg. Bij de wederopbouw wordt het plan van Dehulst door architect L. Damide licht gewijzigd. Tijdens het interbellum worden in Kooigem enkele kleinere bedrijven opgericht. In 1919 sticht Theofiel Vandenheede samen met zijn vrouw een tabaksfabriek. De firma is gespecialiseerd in verwerking van tabak en de vervaardiging van sigaren. Enkele jaren later, in 1924, wordt de Weverij Arthur Esquet opgericht, die zich voornamelijk toelegt op het maken van sponsweefsels. In de Koninklijkestraat richten de zusters Hasaert een confectieatelier op. Kooigem heeft betrekkelijk weinig te lijden gehad tijdens de Tweede Wereldoorlog; slechts een zestal woningen langs de Doornikserijksweg en de Groenestraat werd vernield. In 1950 worden aan de Molentjesstraat 14 sociale woningen opgetrokken. Twintig jaar later wordt achter de kerk een nieuwe wijk met sociale woningen opgericht, de z.g. "Lentewijk". Kooigem behield tot op heden haar sterk agrarisch karakter.

Concrete gegevens over het plangebied kunnen afgeleid worden uit cartografische bronnen, waarvan de oudste betrouwbare gegevens teruggaan tot de Villaretkaart uit 1745-1748. Het plangebied is te situeren op onbebouwd terrein, vermoedelijk landbouwgrond, grenzend aan de Doornikserijksweg. Deze weg gaat vermoedelijk terug op een Romeinse weg. In de 17de eeuw is de straat gekend als "Herstrate van Cortryck nar Doornick". In 1725 werd de aardeweg rechtgetrokken en geplaveid en vanaf dan "Steenwegh van Cortyck naar Doornick" genaamd. Ten zuiden van het plangebied zijn 2 gebouwwolumes afgebeeld, vermoedelijk een hoeve. Op de Ferrariskaart uit 1777 is meer detail te zien; de situatie van het plangebied is vergelijkbaar aan die van op de Villaretkaart, het gebouw ten zuiden is een vierkantshoeve met omliggende (moes)tuin. Op de 19de- en 20ste-eeuwse kaarten, en de luchtfoto's sinds 1971 is sindsdien steeds dezelfde, ongewijzigde situatie te zien: het plangebied is

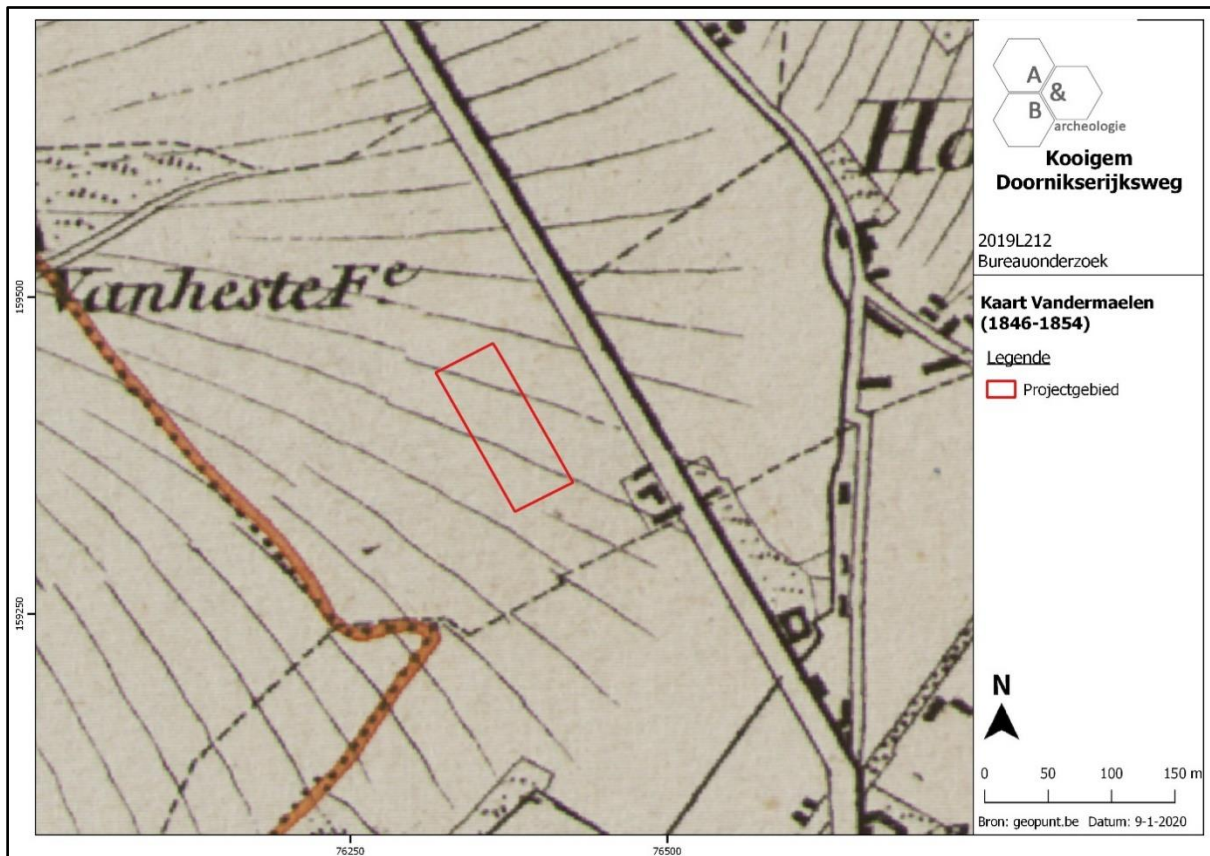
onbebouwd en in gebruik als landbouwgrond, ten zuiden is een hoeve gelegen. Eind 20ste—begin 21ste eeuw neemt de bebouwing ten noorden en ten oosten toe. In ieder geval lijken er geen grootschalige verstoringen te hebben plaatsgevonden op het plangebied sinds midden 18de eeuw.

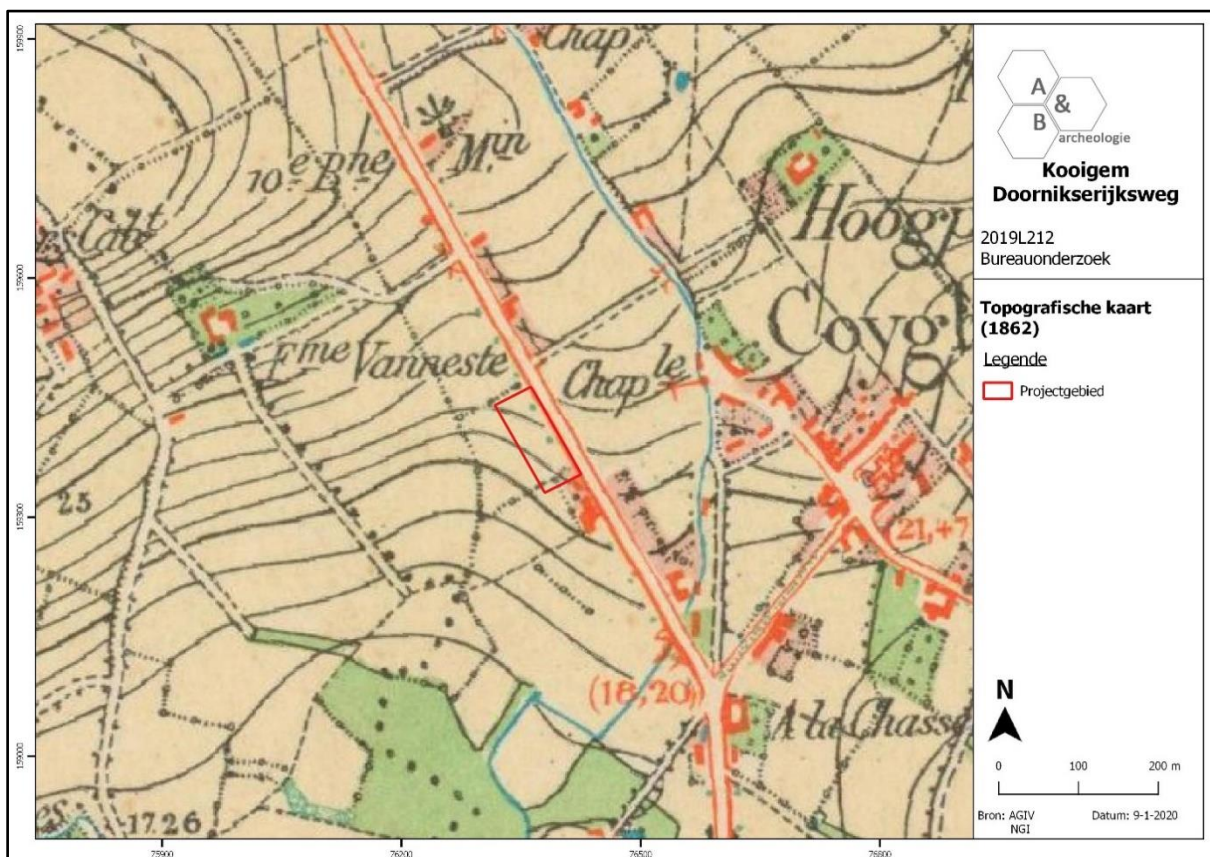
Figuur 15 Uitsnede uit de Villaretkart (1745-1748) met benaderende aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

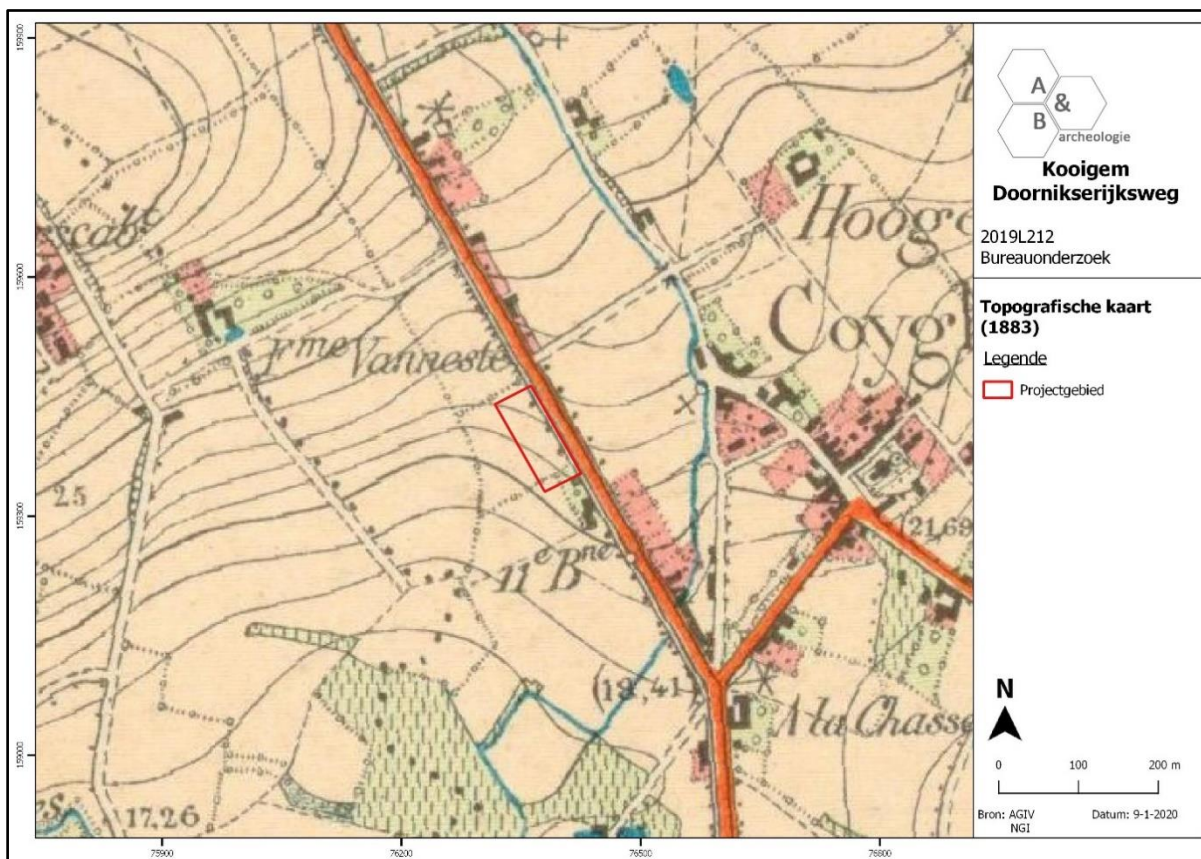
Figuur 16 Uitsnede uit de Ferrariskaart, de projectie van het plangebied moet iets naar het noorden opschuiven (bron: geopunt.be).

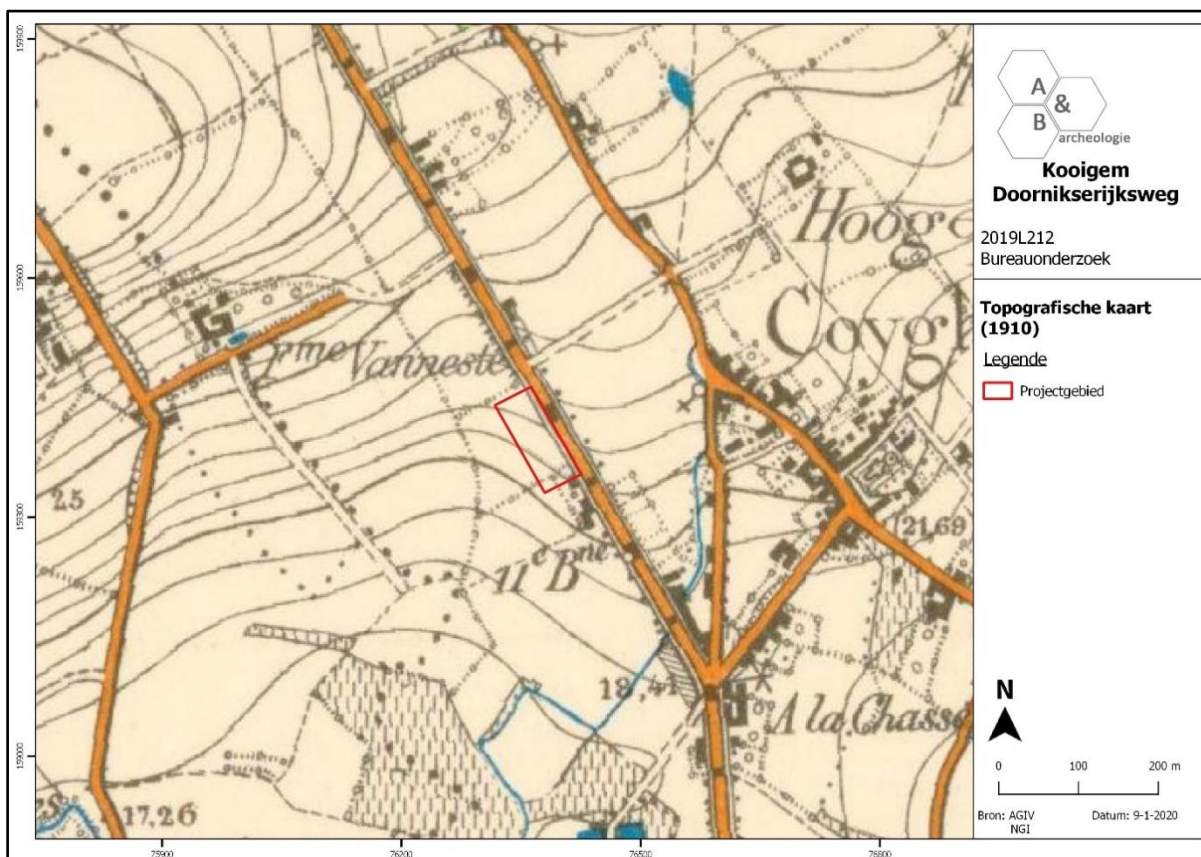
Figuur 19 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen, de projectie moet naar het oosten opschuiven (bron: geopunt.be).

Figuur 20 Uitsnede uit de topografische kaart van 1862 (bron: cartesius.be en NGI).

Figuur 21 Uitsnede uit de topografische kaart van 1883 (bron: cartesius.be en NGI).

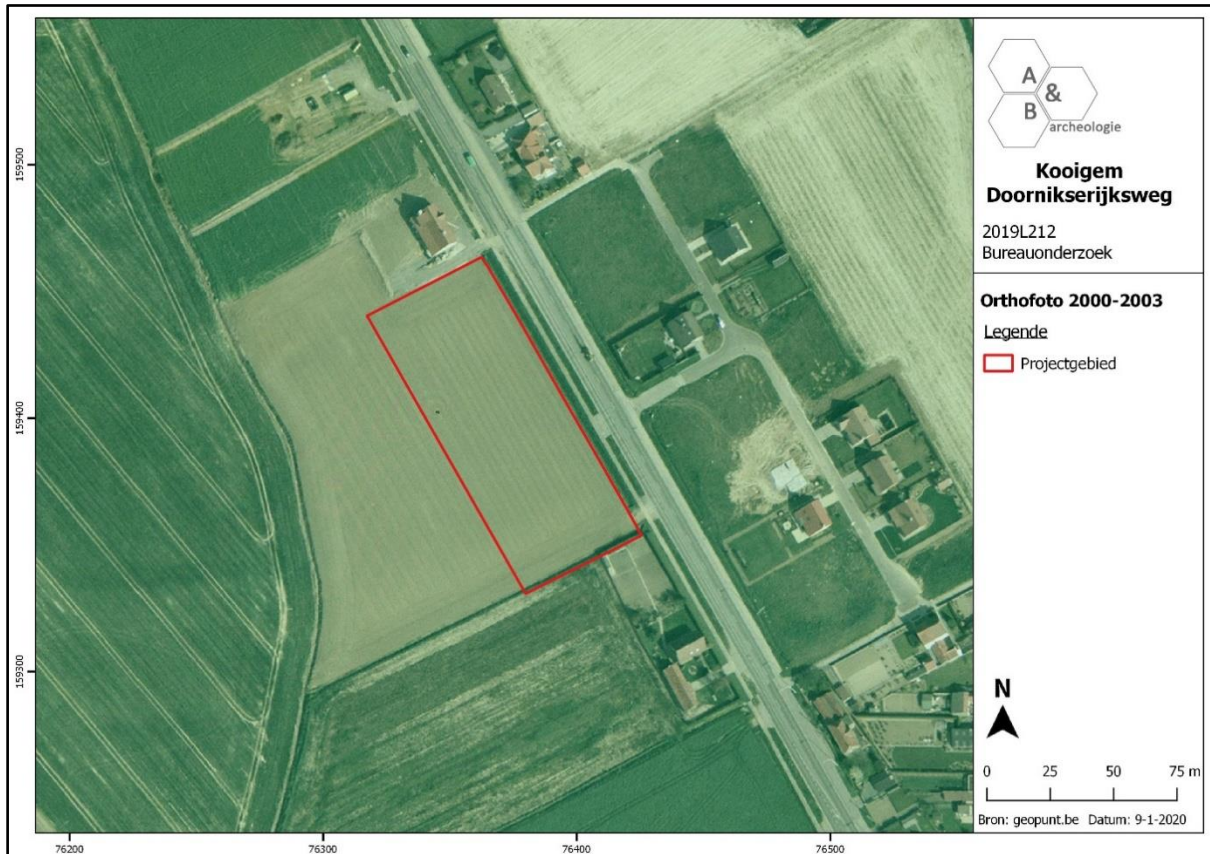
Figuur 22 Uitsnede uit de topografische kaart van 1910 (bron: cartesius.be en NGI).

Figuur 23 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).

Figuur 24 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).

Figuur 25 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2000-2003 (bron: geopunt.be).

2.5. Archeologische situering

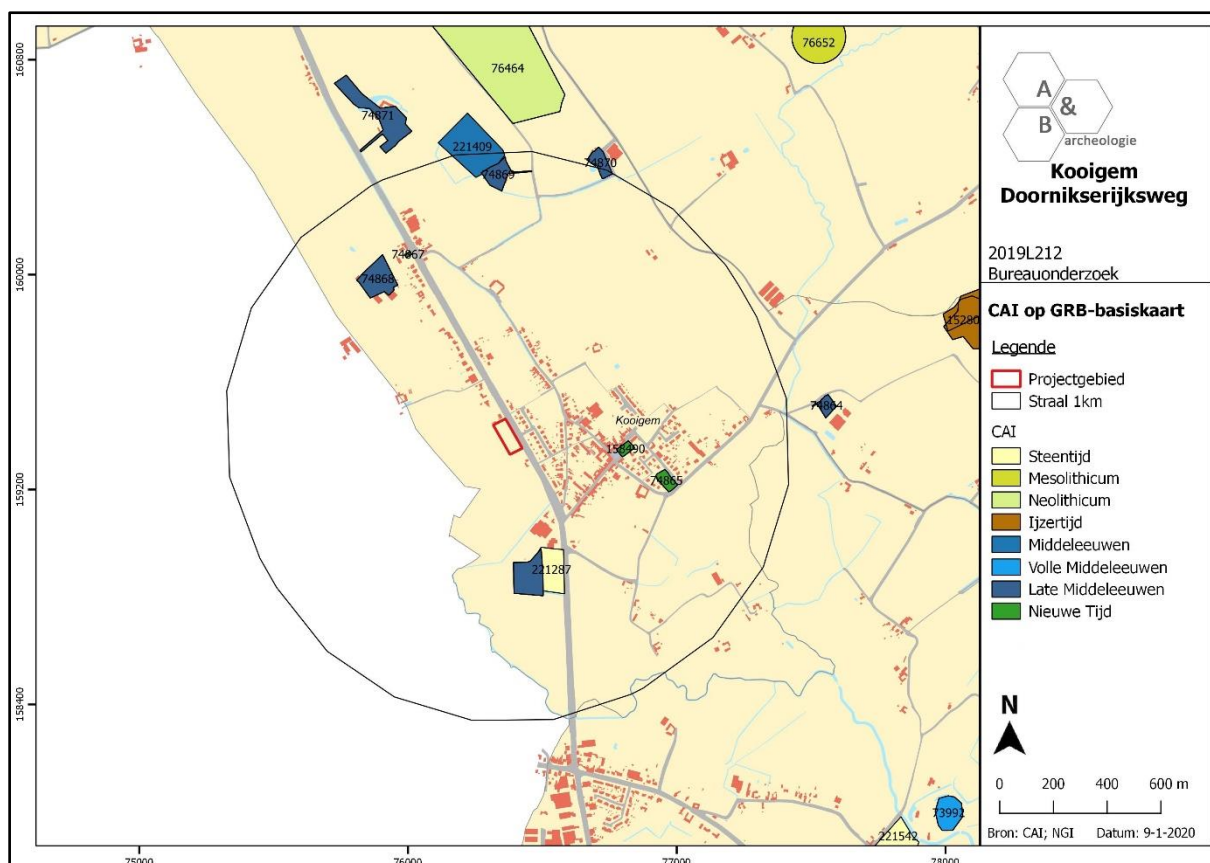
Kooigem is archeologisch vooral gekend van de vondsten op en nabij de Kooigemheuvel, in het Koogembos. De oudste prehistorische vondsten werden gedaan ten oosten van het Koogembos en zouden dateren uit het Epipaleolithicum (circa 11 500 - 8000 voor Christus). De meeste sporen van menselijke bedrijvigheid en van nederzettingen gaan in Kooigem en in de onmiddellijke omgeving van Spiere terug tot het neolithicum (circa 4000 - 1800 voor Christus). Tijdens de ijzertijd en voor de Romeinse periode is de strategische ligging van de Kooigemheuvel een belangrijke dominante. Paalkuilen, een afvalkuil en grote hoeveelheden aardewerkscherven wijzen op houtconstructies en resten uit de late Hallstatt - de vroege en late - La Tène tijd. Ter hoogte van het Koogembos wordt een typisch Keltisch oppidum, een versterkte vesting, teruggevonden. Dit Keltische heuvelfort was dominerend gelegen tussen de Schelde- en Leievallei. Na de komst van de Romeinen (midden 1ste eeuw voor Christus) wordt het gebied van de Menapii ingelijfd bij het Romeinse Rijk. Bij de administratieve indeling van Gallië ten tijde van Augustus wordt het gebied de Civitas Menapiorum genoemd, gelegen in de Provincia Belgica. De heuvel te Kooigem is waarschijnlijk een Romeins marskamp geworden. Het Keltische heuvelfort aan Koogembos wordt niet vernietigd, maar vanaf de zijflank beheerst. Aldus kan gesproken worden van een continuïteit in de bewoning van Kooigem. De weg van Kortrijk naar Doornik heeft te Kooigem een Romeins diverticulum of een zijweg die leidt naar een Romeinse nederzetting aan de Tontekapel.

Bovenstaande sites situeren zich voornamelijk ten oosten van de dorpskern van Kooigem, en zijn hoogtesites. Op de Centrale Archeologische Inventaris worden nabij het plangebied maar een klein aantal gekende archeologische sites aangegeven, en geen ervan is gekend via echt gravend archeologisch onderzoek. Het zijn ofwel indicatoren gekend via bvb. archiefbronnen, of vondsten gedaan bij veldprospecties:

- CAI Locatie 74866: het grafelijk kasteel van de heren van Kooigem. De omgrachting is grotendeels bewaard, van de gebouwen is niets meer bewaard. In uitgebaggerde walgrachttopvulling werd laatmiddeleeuws aardewerk en bouw materiaal aangetroffen. Bij een bijkomende prospectie van de grachtvulling, uitgestrooid op een aangrenzende akker, werd 1 lithisch fragment uit de steentijd, laatmiddeleeuws aardewerk en aardewerk uit de nieuwe tijd aangetroffen (CAI Locatie 221287).
- CAI Locatie 221409: middeleeuws aardewerk aangetroffen bij veldprospectie.
- CAI Locatie 74868, 74869, 74870, 74871: laatmiddeleeuwse site met walgracht.
- CAI Locatie 74867: Kooigemmolen, daterend uit de 17de eeuw.
- CAI Locatie 158490: enkele 18de-eeuwse munten gevonden als losse vondst op het kerkhof van de Sint-Laurentiuskerk.
- CAI Locatie 74865: 18de-eeuwse site met walgracht.

Hoewel de vondsten in het Koogembos het archeologische belang van de regio aantonen in o.a. de metaaltijden en de Romeinse periode, vond er ten westen van de dorpskern, in de overgangszone tussen de hogere gronden in het noorden en de lagere valleigronden in het zuiden, nog geen enkel archeologisch onderzoek plaats. Hierdoor is de archeologische verwachting van het plangebied en diens omgeving eigenlijk ongekend. Toch tonen de historische gegevens aan dat er minstens sinds de Romeinse tijd activiteit plaatsvond vlakbij het plangebied – de Doornikserijksweg kent een Romeinse

oorsprong -; het -gem toponiem van Kooigem duidt op een vroegmiddeleeuwse oorsprong van het dorp, en de vele laatmiddeleeuwse sites met walgracht rondom het plangebied duiden op het belang van deze landelijke regio in die periode.

Figuur 26 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).

3. Synthese

3.1. Archeologisch verwachtingspatroon

Op basis van het bureauonderzoek kan volgend verwachtingspatroon vooropgesteld worden:

- Het plangebied is zo'n 400m ten westen van de kleine dorpskern van Kooigem gelegen, in een landelijke omgeving, langsheen de Doornikserijksweg die Kortrijk met Doornik verbindt en een Romeinse oorsprong zou hebben. Sinds de vroegste betrouwbare kaart waarop het plangebied wordt afgebeeld – de Villaretkaart uit 1745-1748 – wordt het plangebied aangeduid als onbebouwd, en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond. Net ten zuiden is een hoeve gelegen. Deze situatie bleef behouden tot op heden, de laatste decennia nam de bebouwing ten noorden en oosten wel wat toe. In ieder geval lijken er geen grootschalige verstoringen te hebben plaatsgevonden op het plangebied sinds midden 18de eeuw.

- Kooigem is gelegen in een lichtgolvend landschap, met enkele hogere heuvels in het noorden en oosten. De zuidelijke dorpsgrens wordt gevormd door de waterloop de Grote Spiere, die zich zo'n 600m ten zuidwesten van het plangebied bevindt. Ca. 3,5km ten zuidoosten van het terrein mondt de Grote Spiere uit in de Schelde. Het plangebied is te situeren op de overgangszone tussen een heuvelrug in het noorden en de vallei van de Grote Spiere. Op het detail van het hoogtemodel is te zien dat het terrein geleidelijk daalt van noord (+22,00 TAW) naar zuid (+20,60m TAW), en ook van oost naar west (centraal ca. 60cm hoogteverschil tussen straatzijde en westelijke grens van het terrein). Het terrein kent een lage erosiegraad. Op de bodemkaart wordt het plangebied gekarteerd als Adp-bodem, een matig natte leembodem zonder profiel.

- De vondsten in het Kooigembos, ten oosten van de dorpskern, tonen het archeologische belang van de regio aan in o.a. de metaaltijden en de Romeinse periode. Ten westen van de dorpskern, in de overgangszone tussen de hogere gronden in het noorden en de lagere valleigronden in het zuiden, vond tot op heden nog geen enkel gravend archeologisch onderzoek plaats. Hierdoor is de archeologische verwachting van het plangebied en diens omgeving eigenlijk ongekend. Toch tonen de historische gegevens aan dat er minstens sinds de Romeinse tijd activiteit plaatsvond vlakbij het plangebied – de Doornikserijksweg kent een Romeinse oorsprong -; het -gem toponiem van Kooigem duidt op een vroegmiddeleeuwse oorsprong van het dorp, en de vele laatmiddeleeuwse sites met walgracht rondom het plangebied duiden op het belang van deze landelijke regio in die periode. De kans is daarom niet onbestaande dat er archeologische sites met grondsporen uit deze of andere periodes aanwezig zijn op het plangebied. In situ bewaring van steentijd artefactensites wordt niet verwacht, daarvoor zijn de landschappelijke omstandigheden niet van die aard dat er verhoogd potentieel voor dergelijke sites is; het terrein is bvb. te veraf van water gelegen, onderaan een helling, wat geen uitgelezen locatie was voor menselijke aanwezigheid tijdens de steentijd.

3.2. Afweging verder vooronderzoek

Het plangebied wordt verkaveld in 4 bouwloten voor vrijstaande woningen. Rondom de woningen wordt ruimte voorzien voor tuinen en opritten. Er wordt geen nieuwe wegenis aangelegd, de loten hebben uitweg langs de Doornikserijksweg. Er zullen aanzienlijke grondwerken plaatsvinden op het plangebied: het bouwrijp maken van de percelen, bodemingrepen voor aanleg van de nutsleidingen en -voorzieningen, funderingswerken, het optrekken van woningen, aanleg van tuinen en verhardingen. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een ongekende archeologische verwachting, vooral door het gebrek aan archeologisch onderzoek in de omgeving. Toch is de kans niet onbestaande dat er aan archeologische site met grondsporen aanwezig is, maar op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet met zekerheid aangetoond worden. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren. Verder vooronderzoek kan nuttige kennis bijbrengen over de ontwikkeling van deze landelijke regio ten westen van de dorpskern van Kooigem, net naast een van oorsprong Romeinse weg. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, aangezien de verkaveling pas ontwikkeld wordt onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een vergunning.

Bij de afweging voor een verder vooronderzoek worden alle gegevens van de bureaustudie geëvalueerd om zodoende een uitspraak te kunnen doen. In eerste instantie wordt gekeken naar de methodes met geen of het minste impact in de bodem. Deze onderzoeken vallen onder de noemer 'verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem' (landschappelijk bodemonderzoek, geofysisch onderzoek en veldkartering/metaaldetectie). Indien uit deze onderzoeken de afwezigheid van een archeologische site niet gestaafd kan worden, dient men verder over te gaan tot een 'vooronderzoek met ingreep in de bodem' (verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek, proefsleuven en proefputten). In het geval een archeologische site aanwezig is, dient men eerst te proberen deze *in situ* te behouden. Indien dit niet mogelijk is, is een verdere opgraving noodzakelijk.

3.3. Verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

- Landschappelijk bodemonderzoek

Dit type onderzoek heeft tot doel de aardkundige opbouw en ontstaansgeschiedenis van de ondergrond en het landschap te kennen door middel van boringen of profielputten. Met deze methode kan met een minimale impact in de bodem toch heel wat informatie verkregen worden. De methode wordt binnen de archeologie vooral aangewend om het bodemkundig potentieel na te gaan voor de aanwezigheid van goed bewaarde steentijdsites.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet noodzakelijk om uit te voeren. De bodemopbouw van het plangebied is gekend via de bodemkaart en kan meer in detail in kaart worden gebracht bij proefsleuvenonderzoek. Daarnaast is er geen verhoogde kans op het aantreffen van *in situ* bewaarde steentijd artefactensites.

- Geofysisch onderzoek

Geofysisch onderzoek heeft tot doel om antropogene fenomenen te onderscheiden van natuurlijk sediment of om een morfologische reconstructie van het natuurlijke landschap te maken, door contrasten in elektrische, elektromagnetische en magnetische kenmerken van de ondergrond te meten. Ook kent deze methode haar nut bij het opsporen van explosieven. Onder dit type onderzoek vallen verschillende opsporingstechnieken: magnetometrie, weerstandsmetingen, grondradar enz.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet zinvol om uit te voeren en kan dus buiten beschouwing genomen worden.

- Veldkartering en metaaldetectie

Bij een veldkartering of oppervlakteprospectie wordt een visuele inspectie gedaan van het terreinoppervlak voor de aanwezigheid van archeologisch vondstmateriaal, zoals aardewerk of silexartefacten. Metaaldetectie betreft het opsporen van metalen voorwerpen door middel van een metaaldetector. De toplaag, ca. 20cm diep, wordt hierbij afgezocht door middel van parallelle looplijnen met of zonder een bepaalde tussenafstand.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet zinvol om uit te voeren en kan dus buiten beschouwing genomen worden. Wel dient tijdens het proefsleuvenonderzoek (zie verder) een metaaldetector ingezet worden ter controle van de aangelegde sleuven en de grondhopen.

3.4. Verder vooronderzoek met ingreep in de bodem

- Verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek

Een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel om archeologische sites op te sporen door middel van boringen. Via de boringen kunnen begraven niveaus teruggevonden worden waarin zich bv. *in situ* steentijdartefacten kunnen bevinden. De boringen worden volgens een bepaald grid met optimale spreiding opgesteld.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet van toepassing.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Het doel van proefputten in functie van steentijd artefactensites is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet van toepassing.

- Proefsleuven en proefputten

Het doel van proefsleuven en proefputten is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Op die manier kan er een optimale inschatting gemaakt worden van het kennispotentieel

aangezien deze methode informatie verschaft omtrent verspreiding, bewaring, aard en datering van de aangetroffen archeologische sporen.

Gezien de aard van de site, de geplande werken en het archeologisch verwachtingspatroon is een verder vooronderzoek in de vorm van proefsleuven noodzakelijk om archeologische sites met grondsporen op te sporen. Het sleuvenplan, de richtlijnen en onderzoeksvragen worden voorgesteld in het programma van maatregelen.

3.5. Beantwoording onderzoeksvragen

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?

Het plangebied is zo'n 400m ten westen van de kleine dorpskern van Kooigem gelegen, in een landelijke omgeving, langsheen de Doornikserijksweg die Kortrijk met Doornik verbindt en een Romeinse oorsprong zou hebben. Sinds de vroegste betrouwbare kaart waarop het plangebied wordt afgebeeld – de Villaretkaart uit 1745-1748 – wordt het plangebied aangeduid als onbebouwd, en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond. Net ten zuiden is een hoeve gelegen. Deze situatie bleef behouden tot op heden, de laatste decennia nam de bebouwing ten noorden en oosten wel wat toe. In ieder geval lijken er geen grootschalige verstoringen te hebben plaatsgevonden op het plangebied sinds midden 18de eeuw. Op het terrein en in de omgeving gebeurde nog geen archeologisch onderzoek.

- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?

Zie hierboven.

- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?

Het terrein kent een lage erosiegraad, maar de impact daarvan op eventuele archeologische sporen kan op basis van het bureauonderzoek niet ingeschat worden.

- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

Het plangebied wordt verkaveld in 4 bouwloten voor vrijstaande woningen. Rondom de woningen wordt ruimte voorzien voor tuinen en opritten. Er wordt geen nieuwe wegenis aangelegd, de loten hebben uitweg langs de Doornikserijksweg. Er zullen aanzienlijke grondwerken plaatsvinden op het plangebied: het bouwrijp maken van de percelen, bodemingrepen voor aanleg van de nutsleidingen en -voorzieningen, funderingswerken, het optrekken van woningen, aanleg van tuinen en verhardingen. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?

De aan- of afwezigheid van een archeologische site kan niet vastgesteld worden op basis van het bureauonderzoek. De kans op het aantreffen van een archeologische site met grondsporen is echter niet uit te sluiten.

- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

Er dient een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd te worden op het plangebied. Dit onderzoek bestaat uit het aanleggen van parallelle sleuven. De sleuven hebben als doel om het archeologisch potentieel van het terrein in kaart te brengen. Zijn er archeologische sporen aanwezig? Behoren deze tot één of meerdere periodes? Daarnaast is het ook belangrijk om de verstoringsgraad in kaart te brengen. Zijn de sporen goed bewaard? Kunnen er verstoringszones afgebakend worden? Afsluitend is het belangrijk om alle gegevens samen te beschouwen om zodoende een uitspraak te kunnen doen over het potentieel van het terrein. Hierbij wordt afgewogen of verder onderzoek nodig is in de vorm van een opgraving, over een deel of volledig het terrein, of kan er overgegaan worden tot een vrijgave bij afwezigheid van archeologische sporen. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden behandeld in het programma van maatregelen.

4. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Kooigem Doornikserijksweg (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 6474m² groot, heeft een rechthoekige vorm en is ten westen van de Doornikserijksweg gelegen. Het is onbebouwd en volledig in gebruik als landbouwgrond.

Het plangebied is zo'n 400m ten westen van de kleine dorpskern van Kooigem gelegen, in een landelijke omgeving, langsheen de Doornikserijksweg die Kortrijk met Doornik verbindt en een Romeinse oorsprong zou hebben. Sinds de vroegste betrouwbare kaart waarop het plangebied wordt afgebeeld – de Villaretkaart uit 1745-1748 – wordt het plangebied aangeduid als onbebouwd, en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond. Net ten zuiden is een hoeve gelegen. Deze situatie bleef behouden tot op heden, de laatste decennia nam de bebouwing ten noorden en oosten wel wat toe. In ieder geval lijken er geen grootschalige verstoringen te hebben plaatsgevonden op het plangebied sinds midden 18de eeuw. Kooigem is gelegen in een lichtgolvend landschap, met enkele hogere heuvels in het noorden en oosten. De zuidelijke dorpsgrens wordt gevormd door de waterloop de Grote Spiere, die zich zo'n 600m ten zuidwesten van het plangebied bevindt. Ca. 3,5km ten zuidoosten van het terrein mondt de Grote Spiere uit in de Schelde. Het plangebied is te situeren op de overgangszone tussen een heuvelrug in het noorden en de vallei van de Grote Spiere. Op het detail van het hoogtemodel is te zien dat het terrein geleidelijk daalt van noord (+22,00 TAW) naar zuid (+20,60m TAW), en ook van oost naar west (centraal ca. 60cm hoogteverschil tussen straatzijde en westelijke grens van het terrein). Het terrein kent een lage erosiegraad. Op de bodemkaart wordt het plangebied gekarteerd als Adp-bodem, een matig natte leembodem zonder profiel. De vondsten in het Kooigembos, ten oosten van de dorpskern, tonen het archeologische belang van de regio aan in o.a. de metaaltijden en de Romeinse periode. Ten westen van de dorpskern, in de overgangszone tussen de hogere gronden in het noorden en de lagere valleigronden in het zuiden, vond tot op heden nog geen enkel gravend archeologisch onderzoek plaats. Hierdoor is de archeologische verwachting van het plangebied en diens omgeving eigenlijk ongekend. Toch tonen de historische gegevens aan dat er minstens sinds de Romeinse tijd activiteit plaatsvond vlakbij het plangebied – de Doornikserijksweg kent een Romeinse oorsprong –; het -gem toponiem van Kooigem duidt op een vroegmiddeleeuwse oorsprong van het dorp, en de vele laatmiddeleeuwse sites met walgracht rondom het plangebied duiden op het belang van deze landelijke regio in die periode. De kans is daarom niet onbestaande dat er archeologische sites met grondsporen uit deze of andere periodes aanwezig zijn op het plangebied. In situ bewaring van steentijd artefactensites wordt niet verwacht, daarvoor zijn de landschappelijke omstandigheden niet van die aard dat er verhoogd potentieel voor dergelijke sites is; het terrein is bvb. te veraf van water gelegen, onderaan een helling, wat geen uitgelezen locatie was voor menselijke aanwezigheid tijdens de steentijd.

Het plangebied wordt verkaveld in 4 bouwloten voor vrijstaande woningen. Rondom de woningen wordt ruimte voorzien voor tuinen en opritten. Er wordt geen nieuwe wegenis aangelegd, de loten

hebben uitweg langs de Doornikserijksweg. Er zullen aanzienlijke grondwerken plaatsvinden op het plangebied: het bouwrijp maken van de percelen, bodemingrepen voor aanleg van de nutsleidingen en -voorzieningen, funderingswerken, het optrekken van woningen, aanleg van tuinen en verhardingen. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een ongekennde archeologische verwachting, vooral door het gebrek aan archeologisch onderzoek in de omgeving. Toch is de kans niet onbestaande dat er aan archeologische site met grondsporen aanwezig is, maar op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet met zekerheid aangetoond worden. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren. Verder vooronderzoek kan nuttige kennis bijbrengen over de ontwikkeling van deze landelijke regio ten westen van de dorpskern van Kooigem, net naast een van oorsprong Romeinse weg. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, aangezien de verkaveling pas ontwikkeld wordt onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een vergunning.

Het verder vooronderzoek bestaat uit een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden behandeld in het programma van maatregelen.

5. Bibliografie

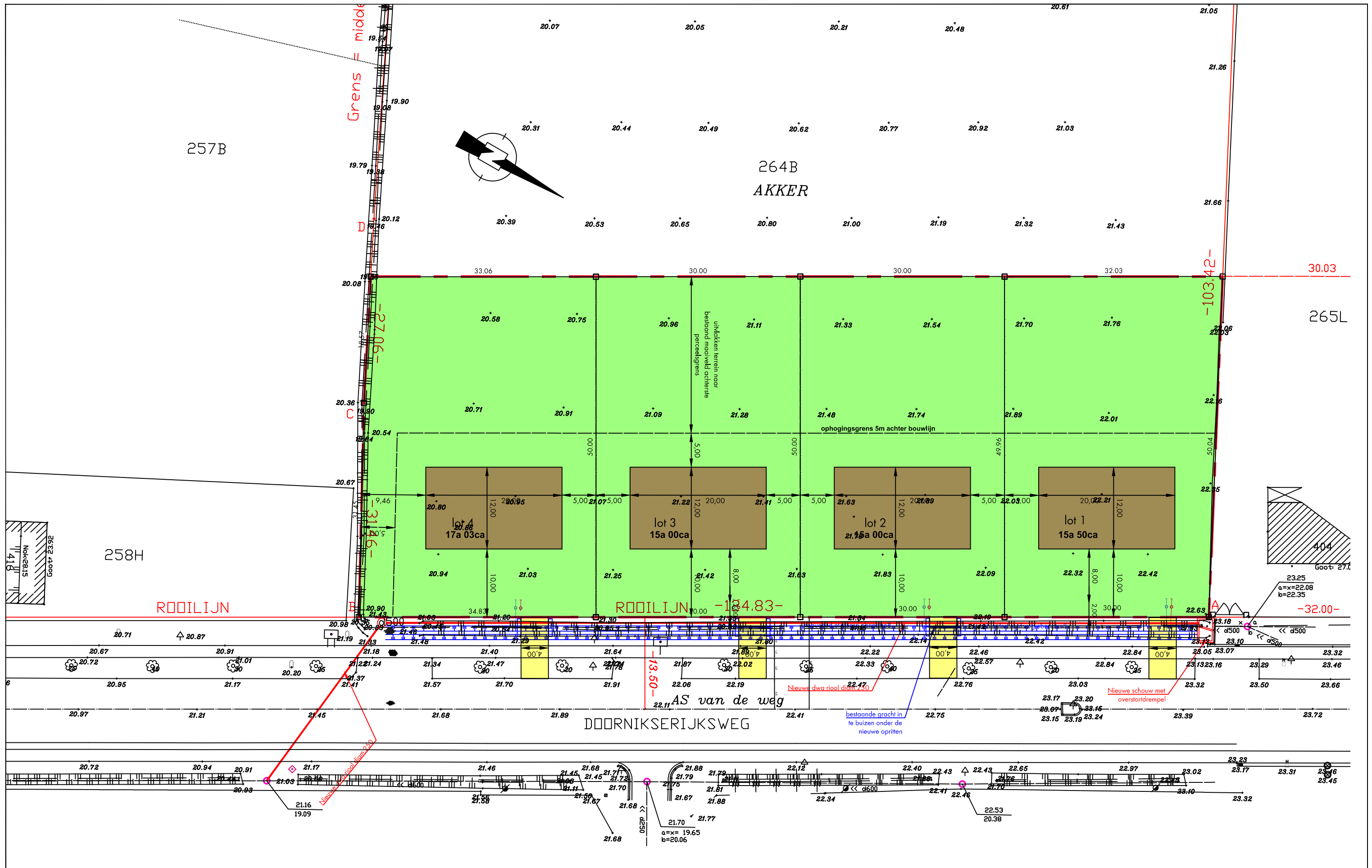
- <https://inventaris.onroenderfgoed.be>
- <https://cai.onroenderfgoed.be/>
- <http://www.geopunt.be/kaart>
- <http://www.cartesius.be/CartesiumPortal/>
- <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>
- <http://www.ngi.be/topomapviewer/>

6. Bijlages

- Figurenlijst

Figuur 1 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2018 (bron: geopunt.be).....	7
Figuur 2 Uitsnede uit het ontwerpplan (bron: initiatiefnemer).....	8
Figuur 3 Geplande werken geprojecteerd op de kadasterkaart (bron: geopunt.be en initiatiefnemer).	9
Figuur 4 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).....	10
Figuur 5 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI). ..	11
Figuur 6 Zicht op het kadasterplan (bron: geopunt.be).....	11
Figuur 7 Zicht op de bodemgebruikskaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be). ..	12
Figuur 8 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel (bron: geopunt.be).....	13
Figuur 9 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel, op siteniveau (bron: geopunt.be). ..	13
Figuur 10 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be). ..	14
Figuur 11 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV). ..	15
Figuur 12 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).....	16
Figuur 13 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be). ..	16
Figuur 14 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be). ..	17
Figuur 15 Uitsnede uit de Villaretkaart (1745-1748) met benaderende aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be). ..	20
Figuur 16 Uitsnede uit de Ferrariskaart, de projectie van het plangebied moet iets naar het noorden opschuiven (bron: geopunt.be). ..	20
Figuur 17 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be). ..	21
Figuur 18 Uitsnede uit de Poppkaart (bron: geopunt.be).....	21
Figuur 19 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen, de projectie moet naar het oosten opschuiven (bron: geopunt.be). ..	22
Figuur 20 Uitsnede uit de topografische kaart van 1862 (bron: cartesius.be en NGI).....	22
Figuur 21 Uitsnede uit de topografische kaart van 1883 (bron: cartesius.be en NGI). ..	23
Figuur 22 Uitsnede uit de topografische kaart van 1910 (bron: cartesius.be en NGI). ..	23
Figuur 23 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).....	24
Figuur 24 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1979-1990 (bron: geopunt.be).....	24
Figuur 25 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2000-2003 (bron: geopunt.be).....	25
Figuur 26 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).....	27

Bijlage: Ontwerpplan (bron: initiatiefnemer).

SWECO vestiging Kortrijk Engelse Wandeling 70 B-8510 Kortrijk-Marke T +32 56 21 04 39	PROJECT	KOOIGEM - VERKAVELING 4 LOTEN			DATUM	05-11-2019	SCHAAL	1/500	PLANNUMMER	001
	PLAN	VERKAVELINGSPLAN ONTWERP			PROJECTNUMMER	ZN	TEK. / VERNTW.	DR		
		BOUWHEER VLASIMMO NV			DISCIPLINE	INFRA	FASE	VOORONTWERP		
									UITGAVE	